

Rendrakás

[2013. november]

TÚLRAJZOLÁS

két kép lóg a szobában. egy ócska gobelin,
meg egy nagyméretű grafitrajz. világos
volt, hogy nem az anyám van rajta, de mindig
meg tudtam magam győzni, hogy mégis ő az.

egy terhes asszony áll a vázlaton, virág
van a kezében, pár banális gerbera.
ordenáré módon túlrajzolt a szája,
a haja szögegyenes. anyámé göndör.

a karjával is van egy kis gond könyöknél.
anyám könyöke, mondhatni, tökéletes.
két kép lóg a szobában, ahol elmondták,

most mi lesz. nem volt egy hosszú beszélgetés.
a képre néztem, és aznap nem sikerült:
anyám soha nem venné föl ezt a ruhát.

EGY IDEIG MÉG FŐZTÉL

a radiátorhoz toltuk az ágyadat,
az éjjeliszekrény a sarokba került.
átmenet, hiszen tudtuk, hogy meg fogsz halni.
de csak te hitted el. hallgatag lettél és

szemérmes. hamarabb kezdted hordani a
kendőt. egy ideig még főztél, egyszerű,

fáradt ételeket. csöndben ettünk. közben
a százaz izzót negyvenesre cserélték,

majd minden láthatatlanná bábozódott.
most meg már három hónapja nem voltam
nálad. szerintem helytelenítenéd, hogy

így viselkedem. vagyis nem viselkedem.
sehogy. akár a kontaktos, régi mikró.
csak akkor melegít, ha kedve van. ha nincs.

GORDON BLUE

őszült délután. Szent Mihály főangyal útján
jobbra fordultam, mintha mindegy lett volna.
mintha minden út alatt csak ő feküdne.
'kisfiam, ha végeztél, hozhatnál vizet.'

a temetőben csak három utca van,
a másik kettő nevére nem emlékszem,
így nem tudom az anyám pontos lakcímét.
csak az odautat, meg hogy melyik fa alatt.

mindent elfelejtek, telefonszámokat,
évfordulókat, határidőket, téged.
a néhány hónapos halottra gondoltam,

meg hogy sáros lett a nadrágszáram, pedig
vacsorázni egy elegáns helyre megyünk.
még mindig gordon blue-nak írják azt a szart.

ÉS MOST EZ A TÉL

SM-nak és ZP-nek

nem is tudom. eddig úgy tavaszra állt, és
most ez a tél. aztán nemsokára nagybőjt
megint. anyám majd fölív, kérdi, rend van-e
már, vagy most is csak piszmogok szokás szerint.

hogyan abc-ben vannak-e mind a könyvek,
meg a mappák. nők szerint csoportosítva.
hogyan reméli, jól választottam színeket.
hogyan fölívhatnám néha a nagyapámat.

itt lesz gyanús. ez nem a szokásos húsvét
előtti nagybeszélgetés. nincs nagyapám.
és szerintem meghaltál te is, mondom majd,

és bontom a vonalat. szomorú leszek.
van rosszabb: giccsesen elhagyatott. télen
a pool bar egy vidéki velneszhotelben.

Kategória: vers, próza

Denumire autor: Csider István Zoltán

Látó Szépirodalmi Folyóirat